

XARXA

«Aixequeu-vos, no tingueu por»

*Jesús, Senyor,
mentre seguies els camins de Galilea
havies anunciat als teus deixebles,
el final que t'esperava.
Però ells no havien entès res.*

*A ells –i també a nosaltres–
ens fas deixar el tràfec del camí
i ens invites pujar al Tabor
per veure-hi amb els propis ulls
la plenitud d'una vida
que ha seguit amb fidelitat els camins de Déu.*

*Gràcies per fer-nos pujar a la muntanya,
gràcies per deixar-te trobar en la pregària
gràcies per omplir-nos de la teva llum.*

*Anima'ns, però, a baixar a la plana
per seguir els teus mateixos camins,
així serem testimonis creïbles
de la teva vida entregada, del teu amor
i de la teva resurrecció.*

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu:

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, el germà de Jaume, els dugué dalt una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells. La seva cara es tornà resplendent com el sol, i els seus vestits, blancs com la llum. També se'ls apareguren Moisès i Elies, que conversaven amb ell. Pere va dir a Jesús: «Senyor, que n'estem, de bé, aquí dalt! Si voleu, hi faré tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.»

Encara no havia acabat de dir això quan els cobrí un núvol lluminós, i del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo.» En sentir-ho, els deixebles, esglaiats, es prosternaren de front a terra. Jesús s'acostà, els tocà i els digué: «Aixequeu-vos, no tingueu por.» Ells alçaren els ulls i no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol.

Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no diguessin res a ningú d'aquella visió fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts. [Mt 17,1-9]

Salm responsorial 32

**R/. Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.**

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. **R.**

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. **R**
Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: El risc d'instal·lar-se

Tard o d'hora, tots correm el risc d'instal·lar-nos a la vida, cercant el refugi còmode que ens permeti de viure tranquils, sense ensurts ni preocupacions excessives, renunciant a qualsevol altra aspiració.

Aconseguit ja un cert èxit professional, canalitzada la família i assegurat, d'alguna manera, el futur, és fàcil deixar-se endur per un conformisme còmode que ens permeti seguir caminant per la vida de la manera més confortable.

És el moment de cercar una atmosfera agradable i acollidora. Viure relaxat en un ambient feliç. Fer de la llar un refugi entranyable, un racó per llegir i escoltar bona música. Assaborir unes bones vacances. Assegurar uns caps de setmana agradables...

Però, sovint, és llavors quan la persona descobreix amb més claredat que mai, que la felicitat no coincideix amb el benestar. En aquesta vida li manca quelcom que ens deixa buits i insatisfets. Alguna cosa que no es pot comprar amb diners ni assegurar amb una vida confortable. Hi manca senzillament l'alegria pròpia de qui sap vibrar amb els problemes i les necessitats dels altres, sentir-se solidari amb els necessitats i viure, d'alguna manera, més a prop dels maltractats per la societat.

Però a més hi ha una manera d'«instal·lar-se» que pot ser falsament reforçada amb «tons cristians». És l'eterna temptació de Pere que ens aguaita sempre als creients: «plantar les tendes a dalt de tot de la muntanya». És a dir, cercar en la religió el nostre benestar interior, eludint la nostra responsabilitat individual i col·lectiva en aconseguir una convivència més humana.

I, tanmateix, el missatge de Jesús és clar. Una experiència religiosa no és veritablement cristiana si ens aïlla dels germans, ens instal·la còmodament a la vida i ens allunya del servei als més necessitats.

Si escoltem Jesús, ens sentirem convidats a sortir del nostre conformisme, trencar amb un estil de vida egoista on estem potser confortablement instal·lats i començar a viure més atents a la interpel·lació que ens arriba des dels més desvalguts de la nostra societat. [JOSÉ ANTONIO PAGOLA]

Un dia van demanar a sant Pacomi que expliqués una de les seves visions i va respondre: **«La més gran de totes les visions és veure Crist en el nostre germà.»**
Tant de bo tinguem la fe que permet aquesta transfiguració de la nostra mirada.

3. Vint segles celebrant el Sopar del Senyor

La setmana passada acabàvem amb un text de Sant Pau en què renyava la comunitat de Corint perquè allò que feien en la pràctica no lligava amb tot el que Sopar del Senyor vol recordar i celebrar.

Per fonamentar la seva denúncia, Pau diu que celebrar el Sopar del Senyor ja és una tradició ben establerta. Tot i que encara no feia uns 20 anys de la mort i la resurrecció de Jesús. En el transcurs d'un autèntic àpat, els cristians recordaven ja els gestos i les paraules de Crist algunes hores abans de morir. Repetien aquells gestos i paraules «en memòria» del Senyor, perquè la seva vida entregada fins a la mort restés present al cor de la comunitat « fins que Ell torni». Per aquest àpat els participants entren en comunió amb Crist i entre ells. Pau posa els cristians de Corint davant les seves responsabilitats: dividint el cos de Crist (l'Església) es condemnen ells mateixos perquè de fet estan rebent el cos eucarístic (el pa i la copa) que els hauria d'unir.

És innegable que durant molts segles els cristians han mantingut i mantenen ferma una convicció: **l'Eucaristia és el cor de la vida de l'Església**. Però després de vint segles d'història les coses acaben sentí força diferents: hem perdut la espontaneïtat d'aquelles primeres comunitats. I si sant Pau ens veiés, no ens podem ni imaginar per on ens començaria a renyar! Només cal pensar que durant molts segles l'Església s'havia desentès de les llengües de la gent i continuava dient la missa en llatí (quan la gent ja no el parlaven), només per accentuar el caràcter sagrat i de misteri d'uns ritus que s'havien de celebrar cada diumenge i als qual estaven obligats a assistir els fidels. ¿Voleu dir que no ens hauria renyat sant Pau i ens hauria dit que això ja no era celebrar el Sopar del Senyor?

Fa cinquanta anys, des del Concili Vaticà II, que —gràcies a Déu!— la missa es diu en la llengua del poble. Però... voleu dir que la Missa és per a la gran majoria de cristians una trobada de germans que es reuneixen per a recordar el Sopar del Senyor?...

Com que a tots plegats ens costa una mica, durant uns quants diumenges mirarem d'explicar la missa de la manera més senzilla possible: tant l'estructura de la celebració com el seu sentit. Diumenge que ve començarem

El sentit espiritual i solidari del dejuni

Es pot dejunar de moltes maneres i per moltes raons: es pot dejunar per aprimarse, per mantenir un equilibri vital, per fer penitència, per fer una protesta en una «vaga de fam», per solidaritat. Aquí teniu un testimoni dels inicis de l'Església:

«El dejuni, el faràs d'aquesta manera: quan hagis acomplert el que està prescrit, el dia que dejunis no prendràs més que pa i aigua, i del menjar que havies de prendre, en calcularàs l'import de la despesa que hauria correspost aquell dia i el lliuraràs a una vídua, a un orfe o a una necessitat. I t'humiliaràs de manera que el qui participi de la teva humiliació sacii la teva ànima i pregui per tu al Senyor. Així, doncs, si observes el dejuni de la manera que jo t'he manat, el teu sacrifici serà agradable a Déu, i aquest dejuni quedarà escrit, i aquest servei, així practicat, és bell i alegre i agradable davant el Senyor.» (PASTOR DE HERMAS, s. II-III)

Aquesta setmana ...

Dilluns, 6	20:30 - Preguar la Paraula a CM
Dimarts, 7	19:00 - Ioga, Harmonització Vital a ST
Dimecres, 8	09:00- 12:30 - L'Assistent social Arxiprestal amb <i>cita prèvia</i> : 933 44 16 50 Jornada internacional de dona treballadora
Dijous, 9	19:00 - Ioga, Harmonització Vital a ST
Divendres, 10	10:30 - Viacrucis a ST (cada divendres)
Diumenge, 12	III diumenge Quaresma 19:00 - Viacrucis al CM (cada diumenge)
Dilluns, 13	Comença la inscripció de colònies d'estiu: Esplai Estel
QUARESMA: RECÉS DE QUARESMA 18 de març CELEBRACIÓ PENITENCIAL 29/03- Cor de Maria i 30/03- Sant Tomàs	

Quaresma solidària

A l'entrada de l'església i al costat del full de Xarxa trobareu els sobres habituals de QUARESMA SOLIDÀRIA

A partir el primer diumenge de Quaresma, trobareu al final de l'església els sobres de la Quaresma Solidària. Vol ser el recordatori del nostre projecte quaresmal de compartir. Ens anirà recordant que el nostre esforç de moderació (dejuni, abstinència, austeritat...), l'hem de concretar en ajuda als germans necessitats.

Seria bo d'entregar-lo durant la Celebració del Dijous Sant. Però si preveieu que no hi podreu ser o ho veieu complicat per qualsevol altra raó, el podeu entregar a partir del diumenge 26 de març (5è de Quaresma).

Convé recordar que la «tradicció de l'Església» no és allò que nosaltres vàrem veure i viure de petits, sinó sobretot allò que l'Església va viure en els seus inicis, abans que el pas dels segles —i els oblots— deixessin en un segon pla les referències al missatge de Jesús i la preocupació pel Regne.

PENSANT EN LA PASQUA:

- **Pasqua Familiar a Vic:** La inscripció està oberta fins al dia 18 de març. Visiteu a: <https://pasquafamiliar.blogspot.com>
- Hi ha nombroses propostes de «Pasqua jove». En podeu trobar informació a internet demanant simplement: "Pasqua jove"

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 — Tlf. 93 458 60 76

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Ptge. Alió 8 — Tlf. 93 457 06 81

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34 **Comunitat dels Claretians:** 93 476 68 34